

ה"ת 9244/09 - מדינת ישראל נגד אלעד פרמן 2. ליאור שפירה 3. אליזבטה זילברמן

בית משפט השלום בראשון לציון

ה"ת 18-09-9244 פרמן נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני:

בפני כבוד השופט אבי וסטרמן
מבקשת מדינת ישראל
נגד אלעד פרמן 2. ליאור שפירה 3. אליזבטה זילברמן
משיבים

החלטה

רקע

1. לפניה בקשה להארכת תוקף החזקת תפושים ב- 180 ימים, וזאת החל מיום 13.3.23.
2. מדובר בחקירה שנוהלה נגד המשיבים 1 ו- 2 בחשד לייצור לא מורשה, הבראה ומסחר בסטרואידים אנабוליים והורמון גדילה, תוך ביצוע עבירות של הבראה, הלבנת הון וזיווף, וכן עבירות לפי פקודת מס הכנסה, חוק העונשין ופקודת הרוקחות.
3. החוקיה הפכה גלויה ביום 18.4.13; ביום 30.12.20 הסתיימה החוקיה, והתיק הועבר לפרקיותות.
4. מדובר בבקשת **התשיית** המוגשת במסגרת הליך זה להארכת תוקף תפיסת הרכוש. לציין כי בקשה ההארכה הקודמת התקבלה ביום 8.9.22 בהסכמה המשיבה 3 ובהיעדר תגובה מתעם המשיבים 1 ו- 2; בעבר מספר חודשים הוגשה על ידי ב"כ המשיב 1 בקשה לביטול ההחלטה (להלן: **בקשת הביטול**) והדין שנקבע בה נדחה מעט לעת; סופו של דבר, לאחר הגשת הבקשה הנוכחית להארכת התפיסה, ביקש ב"כ המשיב 1 לבטל את הדין שנקבע בבקשת הביטול ולאחד למעשה את הדיון בה עם הדיון בבקשת ההארכה הנוכחית.
5. המשיבה 3 נתנה הסכמתה להארכת התפיסה של הרכב הרשמי על שמה (פריט 4 לנספח א') ב- 180 ימים (הוגש לתיק בית המשפט ביום 19.3.23).

טענות הצדדים

6. במסגרת הבקשה נטען כי מדובר בחקירה רחבה היקף ומורכבת, וכי החל ממועד העברת החומר לפרקיות, אף לפני כן, נעשה מאמץ לעבד את הראיות שנאספו ולגבש עדמה משפטית ביחס אליהן. צוין כי גיבוש וניסוח האישומים מצוי בישורת האחونة, אך נדרש שהות נוספת לאור מרכיבות הפרשה, ריבוי חסודים ועדים והיקפו הגדול של חומר החקירה, למעלה מ- 35 ארגזים.

7. עוד נטען כי היקף הרכוש התפוס, כ- 10 מיליון ש"ח, נמור מהיקף העבירות שנחקרו, העומד על כ- 17 מיליון ש"ח.

8. כן טענת המבוקשת כי מшиб 1 יצא מן הארץ ב- 2.7.19 במהלך החקירה ולאחר שוזמן להמשך חקירתו, ומאז לא שב לישראל ולא התיצב לחקירה-CNDRSH, חרף העובדה כי יהיה ידוע לו שהוא דרוש לחקירה. המבוקשת מפנה להחלטות שיפוטיות המלמדות לשיטתה על כך שעצם שהייתו של מшиб בCHO'EL ואי התיצבותו בחקירה, יש בהן כדי להצדיק הארכת התפיסה. זאת, בהינתן העובדה כי מшиб 1 הוא אחד החשודים העיקריים בפרשה, והרכוש המפורט שיר לו, רובו ככלו.

9. ב"כ המшиб 1 מתנגד לבקשתו, במסגרת טיפולו בכתב ובע"פ. לטענת ב"כ המшиб 1, המшиб לא נמלט מן הארץ בשל החקירה, אלא יצא ממנו לצורך טיפול רפואי כמנה וחצי לאחר שוחרר ממעצרו, תקופה בה נחקר חקירה קצרה אחת בלבד. המшиб התיצב לכל החקירה אליהן זמן, ולא עמד נגדו צו עיכוב יציאה מן הארץ. עוד נטען כי משך הזמן המשורט הנדרש לבקשתו לצורך עיבוד חומר החקירה מלמד על קיומה של חולשה ראייתית ניכרת. כןטען ב"כ המшиб להיעדר סמכות תפיסה וכי על המבוקשת לבחור בין המסלול של חוק איסור הלבנתה הוון לבין המסלול של פקודת סדר הדין הפלילי.

עוד מפנה ב"כ המшиб לנימוקיו בבקשת הביטול: במסגרת זו נטען כי המבוקשת לא נקבה בהיקפן הכספי של העבירות; כן נטען לחוף זמן ניכר מאז תפיסת הרכוש ולהתmeshocto הצפואה של ההליך הפלילי; עוד הועל טענות בגין לפרטיו הרכוש התפוסים, אשר מקורים בסכפים חוקיים לפי הטענה, ולגבי הנכס התפוס בראשל"צ - כי הוא מצוי למעשה בבעלותו של אחר, גם שנרשם על שם המшиб 1.

10. במסגרת הדיון הגיעו המבוקשת מסמכים לעיון בית המשפט - דוח סודי שסומן במ/1 ומסמך נוסף שסומן במ/2. כמו כן, לאחר שנשמעו טענות ב"כ הצדדים, התקיימו דיון במעמד צד אחד.

11. ב"כ המшиб 2 טען אף הוא לחוף זמן משמעותי מאז נפתחה החקירה. כןטען כי מתוך רשימת הרכוש התפוס שצורפה כנספח א' לבקשתו, שייכים לו פריטים מס' 3 ו- 9 (כספיים) וכן פריט מס' 6 (רכב מסוג ביואיק אשר נמכר ותמוורתו מצויה במשמרות המדינה). עוד טען כי המшиб 2, אשר שיתף פעולה באופן מלא עם החקירה, אינו צריך לשלם את המחיר בשל היעדרותו של המшиб 1 מן הארץ. עוד טען כי יש לשחרר לידי חלק מן המוצגים - טלפון נייד, מחשב נייד, וכן תיק שחור ומעתפה הכוללים מסמכים.

12. בהתאם להחלטתי, הוגשה לאחר הדיון תגובת המבוקשת בהתייחס לטענותו של מшиб 2. במסגרת התגובה צוין כי לאור השלב המתקדם בו מצוי התקיק, ובמהמשך לטענות שנשמעו במעמד צד אחד והערות בית המשפט, עותרת המבוקשת להארכת תוקף החזקת התפוסים של מшиб 2 ב- 90 ימים בלבד, ולא לתקופה של 180 ימים כאמור בבקשת המקורית. עוד נטען כי בגין לטענת מшиб 2, רכב הביואיק שצוין ברישימת התפוסים אינו בבעלותו. כן הتبקษา הארכת תפיסת המוצגים ב- 180 ימים.

לגוף של עניין נטען כי מшиб 2 לא שיתף פעולה בחקירותו כנטען, וכן לא ניתן היה ליצור עמו קשר לצורך קבלת עדותו בשלבים קודמים של הליך התפיסה; עוד נטען כי היקף הרכוש שנתפס מן המшиб 2 עומד על סכום של כ- 22,000 ₪, והוא נמור משמעותית לשוי העברות, ועל כן התפיסה היא מידית גם לאור חלוף הזמן. במה שנוגע לרכב הביואיק, נטען כי המшиб לא הניח תשתיית ראייתית לבתו ברכב זה, לא נשמעה מפיו טענה זו בחקירותו, ולמעשה - עד למועד הדיון בבקשת דנן. עוד נטען כי המוצגים אשר את החזרתם ביקש המшиб 2 נחוצים לצרכים ראויים.

13. צוין כי תגوبת המבוקשת הוגשה לתיק בית המשפט כמשמעותה לה נספח נוסף, לעיון בית המשפט בלבד (נספח 4), וזאת לצורך לתוכה בטענותה הנוגעת לצורכי הארכת תוקף תפיסת המחשב הנידי.

דין והכרעה

14. מדובר בחקירה שהחלה (בשלב הגלי) לפני פרק זמן ממושך בן חמישה שנים, ביום 30.4.18. התקיק עבר לפרקיות ביום 30.12.20, ומazel חלפו כמעט שנתיים וחצי. נמסר כי מדובר בפרשה מורכבת מאד ורחבה היקף.

עינתי בדו"ח הסודי שהוגש לעיוני על ידי המבוקשת (סומן במ/1), במסגרתו פורטו טיבן והיקפן הכספי של העברות המיוחסות, וכן המasad הראייתית. נקודת המוצא לדין זה היא קיומו של חשד סביר לביצוע העברות, כפי שנקבע בהחלטות קודמות בהליך זה - החלטת כב' השופט Choi טוקר מיום 18.12.12, וכן החלטת כב' השופט אבןון מיום 19.6.23, במסגרתה נקבע כי מדובר בחשד סביר בעוצמה גבוהה ביותר. יזכיר כי החקירה הסתיימה זה מכבר. עוד נקבע בהחלטה האמורה מיום 19.6.23 כי שוויו הרכוש התפוס נופל משמעותית מהיקף העברות.

15. הסמכות להארכת תפיסה של רכוש לצורך חילוט עתידי לפי חוק איסור הלבנת הון מצויה בשילוב בין הוראת סעיף 26(א) לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס - 2000 (להלן: חוק איסור הלבנת הון), לבין הוראת סעיף 35 לפיקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], תשכ"ט - 1969 (בש"פ 17/1359 מדינת ישראל נ' ברור (15.3.17)).

16. כפי שנקבע בפסקה, תפיסה זמנית של רכוש נועדה לשמר על מצבת נכסיו של אדם, על מנת שנייתן יהיה לחלים בתום ההליך המשפטי, ככל שיורה בית המשפט על הרשעה. אל מול תכלית זו עומדת הפגיעה בזכות הקניין של האדם שרכשו נתפס (ע"פ 80/19 אהוד מאיר שאיבות בע"מ נ' מדינת ישראל (11.8.19) פסקה

(17)). משנה זהירות יש לנוהג על רקע העובדה כי מדובר בתפיסת רכוש בשלב החקירה, מחשודים אשר נהנים מחזקת החפות ואף לא הושמו בביטוי עברייה. משכך, יש אף לבחון קיומם של אמצעים חלופיים שהיה בהם כדי להבטיח את אפשרות החילוט בעtid, תוך פגיעה פחותה בקניינו של בעל הרכוש (בש"פ 6817/07 מדינת ישראל נ' סיטבן (31.10.07), פסקה 36).

היעדרותו של המשיב 1 מן הארץ

17. לעומת זאת, יש בהיעדרותו של המשיב 1 מן הארץ (ועל כן גם מן הדין בהליך זה) כדי לשמש נימוק מרכזי ומכריע, המצדיק את הארכת התפיסה. עינתי בהחלטות השיפוטיות אשר הוגשו על ידי המבקרת בהקשר זה.

במסגרת ה"ת 17-04-17501 מדינת ישראל נ' Bobroff (12.4.20) האריך בית משפט השלום בת"א (כב' השופטת נעה תבור) תפיסת רכוש, בחלווף שלוש שנים מפתחת החקירה, וציין בין היתר כי מדובר בחקירה אשר לא ניתן להשלימה בלי לקבל את גרטתו של המשיב אשר בחר שלא להתציב לחקירה, והתנה חוזרתו ארצתה בכך שלא יעצר.

במסגרת ה"ת 17-06-54462 מדינת ישראל נ' נוי (23.7.18) האריך בית משפט זה (כב' השופט מנחם מזרחי) תוקף תפיסת רכוש, תוך שציין כי מכשלה עיקרית להתקדמות החקירה היא העובדה כי המשיב אינו מגע ארצה.

במסגרת ההחלטה שניתנו בב"ש 17-06-52971 לב רן נ' מדינת ישראל (24.2.19, 19.3.19, 10.3.19 ו- 22.3.19), דחה בית משפט זה (כב' השופט גיא אבנון) בקשה להחזיר תפוס, בשל העובדה כי המבקר לא התציב בבית המשפט. במסגרת אחת ההחלטה צוין כי כל הנראה, נמנע המבקר מלהתציב לדין על מנת להתחמק מהשתתפות בהליך החקירה. אציון כי היכולת ללמידה היקש מההחלטה זו לעניינו הינה מוגבלת, וזאת לאחר שדבר בבקשת חסוד להחזיר תפוס להבדיל מבקשת המוגשת מטעם המדינה להארכת תפיסה, על כך הכרוך בנטול בו עליה לעמוד במסגרת זו.

18. עיון בהחלטות האמורות מעלה כי שיקול עיקרי בהן לא היה אי התיאצבותו של המשיב לדין עקב שהייתו בחו"ל כשלעצמה, אלא העובדה כי היה בכך כדי לסלול את החקירה או לעכב את התקדמותה; ובහינת העובדה כי משך הזמן שחלף מאז התפיסה הינו שיקול עיקרי בהקשר הנדון, הרי שהתנהלותו של המשיב נזקפת לחובתו בהקשר זה.

19. ב"כ הצדדים היו חולקים בנוגע לשאלת האם המשיב 1 נמנע מלהתציב לחקירה אליה זמן; בהקשר זה הוגש לעוני מזכירים משתרתיים שונים הנוגעים ליזמותו לחקירה אליה נמנע מלהתציב (סומנו בם/3). עם זאת, בשונה מן המקרים שהובאו לעיל, הובהר כי המבקרת אינה טוענת כי עזיבתו של משיב 1 את הארץ ואי הגעתו לחקירה הביאו לעיכוב החקירה. יזכיר עוד כי החקירה הסתיימה זה מכבר, והתיק מצו בפרקיות מזה זמן ממושך. יש

لتת גם את הדעת לכך כי באפשרות המבוקשת לפעול בדרך של בקשה לחייב אזרחי מכח סעיף 22 לחוק איסור הלבנת הון.

20. בנסיבות המתוארות, אני סבור כי יש באירוע התיאצובתו של המשיב 1 לדינום בעניינו כדי להוות נתון בעל משקל מכריע בשאלת הארכת התפיסה, כי אם שיקול שיש להתחשב בו; זאת, במסגרת האיזון שעל בית המשפט לעור "בין זכות החשוד לבין הצורך הציבורי הציבור" (כב' השופטת ברון בבש"פ 9022/16 **גראיה נ' מדינת ישראל** (22.12.16), פסקה 5). על רקע זה, אין בידי לקבל גם את עמדת המבוקשת לפיה מדובר בשיקול אשר יכريع תמידי بعد קבלת הבקשה, וזאת בהתאם ממשך הזמן שחלף.

21. עם זאת, לאחר ששמעתי את טיעוני המבוקשת שהועלו במסגרת דיון במעמד צד אחד ועינתי במסמך במ/2 אשר הוציא לעיון בית המשפט בלבד, מצאתי כי לנוכח מכלול הטעמים שהובאו על ידי המבוקשת, הרי שלעתה זהו יש מקום להארכת התפיסה. עם זאת, על רקע האיזון הנדרש בין פרק הזמן הממושך מאד שחלף מעת התפיסה לבין האינטרס הציבורי בהארכתה ולאור עקרון המידתיות, לא אורה על הארכת התפיסה למלאה התקופה המבוקשת, אלא ל- 90 ימים בלבד. הדבר אפשר פיקוח שיפוטי הדוק יותר על המשך הליך התפיסה.

לטונות נוספות של המשיב 1

22. במה שנוגע לטענות לפיהן הרכוש התפוס או חלקו, מקורו בכיספים לגיטימיים, הרי שהմבוקשת אינה טוענת כי מקורו של הרכוש בכיספי עבירה; הבקשה הינה לתפיסה לצורך חילוט "בשווי" לפי חוק איסור הלבנת הון, אשר אינו דורש זיקה בין הרכוש שנוצע לחילוט לבין העבירות המיוחסות.

בהתיחס לטענות הנוגעות לנכס בראשל"צ, הרי שמדובר בטענה שמדובר להישמע מפיהם של הטוענים לזכות ברכוש, במסגרת הליך מתאים.

לטוניותו של המשיב 2

23. אכן, המשיב 2 אינו צריך לשלם את המחרים הכרוכים בהיעדרותו של משב 1 מן הארץ. בנסיבות אלה, לנוכח פרק הזמן שחלף מאז תピסת הרכוש, שקהלתי את האפשרות להורות על שחרור הרכוש הקשור בו או חלקו, בדומה לאיזון שערכ בית המשפט העליון בע"פ 80/19 **אהוד מאיר שאיבות בע"מ נ' מדינת ישראל** (11.8.19). אכן, נמסר כי מדובר בחקירה מורכבת, וכיודע נדרש איזון בין השיקול בדבר מרכיבות החקירה לבין משך הזמן שחלף מעת התפיסה (בש"פ 8292/07 **AMILAD N' מדינת ישראל** (6.12.07)); עם זאת, משך הזמן שחלף מאז התפיסה, הוא כאמור ממושך מאד.

24. אולם, כפי שציינה בצדκ המבוקשת, היקף הרכוש התפוס (נכסים - פרטיים 3 ו- 9 לנספח א' לבקשת המסתכנים בכ- 22,000 ש"ח), הינו נמוך ביותר ביחס להיקף העבירות, ואף נתון זה יש להביא בחשבון במסגרת האיזון המתבקש והוא מטה את הcpf, חרב השיקולים האחרים שפורטו, بعد הארכת התפיסה; וזכור

כי המבוקשת צמצמה את משך הארכה המתבקשת בהתייחס למשיב 2, ל- 90 ימים.

25. אין בידי נתונים לצורך הכרעה בטענת ב"כ המשיב 2 לפיה בבעלותו גם הרכב שנטפס (פריט 6 לבקשתה), טענה אשר העלה באופן לאקוני במסגרת הדיון; לעומת זאת, אין בסיס לטענה זו. מכל מקום, נכון לשלב זה אני רואה צורך להזכיר שנטגלו בין הצדדים בהקשר זה; נמסר כי הרכב נמכר, ותמורתו בסך 27,000 ₪ מוחזקת בידי המבוקשת. בנסיבות אלה, אף אם מדובר ברכב שהינו בבעלות משיב 2 (ואני קובע דבר בעניין זה), הר שעדין סכום התפוסים הכלול בעניינו נמוך משמעותית משווי העברות המיויחסות. ודבריהם, כאמור, נכון לשלב זה.

26. בהתייחס לטענות הנוגעת למטופים: לגבי הטלפון הנייד, מסרה המבוקשת כי אין ברשותה מכשיר טלפון נייד של המשיב. בהתייחס למחשבון הנייד וכן לתיק המסמכים ומעטפת המסמכים, הרי שמדובר במוצרים הדורשים כראיה. במאו שנוגע למחשבון נמסר כי היחיד החוקרת לא הצילה לחדרו אליו, וזאת מאחר והמשיב לא מסר את הסיסמה הנדרשת, וכן עובדה זו מהווה שיקול להמשך תפיסתו. לעניין המחשב נמסר גם מידע נוסף, במעמד אחד, המחזק את הצורך בהמשך התפיסה.

סיכום

27. **מן הנימוקים שפורטו לעיל, אני מורה על הארכת תפיסת רכוש המפורט בנספח א' לבקשתה ב- 90 ימים החל מיום 13.3.23;** החלטה זו ניתנת גם לגבי פריט 4 בנספח, אשר לטענת המבוקשת שייך למשיב 1 (גם שהמשיבה 3 נתנה הסכמה בעניינו להארכה בת 180 ימים).

תפיסת המטופים אשר פורטו בנספח ב' לבקשתה תואר ב- 180 ימים מיום 13.3.23.

המציאות מעביר את ההחלטה לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, ז' אייר תשפ"ג, 28 אפריל 2023, בהעדר הצדדים.